

Historie hokejového oddílu Technika Praha (nyní Engineers Prague) slovem Zdeňka Valjenta

Začátky mužstva

Dne 23. října 2012 se ke mně dostala první informace od Jaroslava Straky, předsedy Evropské univerzitní hokejové asociace, o založení nové vysokoškolské hokejové soutěže nazvané EUHL (Evropská univerzitní hokejová liga). Bylo zcela logické, že mne, jakožto trenéra a vedoucího hokejového mužstva ČVUT, Akademického mistra ČR z roku 2010, oslovil z pražských vysokoškolských hokejových týmů spolu s ing. Milošem Fialou z FTVS UK Praha, jako prvního. Jara Straka z Trenčína, který sám prošel obdobnou soutěží při studiu v USA, myšlenka organizovaného špičkového univerzitního hokeje natolik oslovila, že se rozhodl založit podobnou ligu také v Evropě. V podstatě se jedná o unikátní projekt, který nejspíše nemá v historii evropského univerzitního sportu obdoby. Hlavní a nejdůležitější myšlenkou ligy je dát studentům možnost pokračovat ve sportovní kariéře i při náročném přechodu na vysokou školu.

Spojil jsem se se svými tehdejšími asistenty u hokejového mužstva ČVUT, ing. Jiřím Novákem a ing. Jiřím Spilkou, dřívějšími hráčskými oporami mužstva ČVUT, a spolu jsme řešili otázku jestli „vstoupit do nové soutěže či ne“? Chlapci i já jsme byli spíše skeptičtí. Neuměli jsme si představit, jak by naši hráči spojili již tak obtížné studium na ČVUT se svými zápasy ve svých mateřských klubech a to vše ještě s dalšími zápasy v EUHL spojené s dlouhým cestováním na Slovensko. Navíc ani stávající hráči týmu ČVUT o účast v EUHL neměli zájem. Ačkoliv jsem informaci poslal emailem 170 našim studentům hrajícím hokej, kladně se ke vstupu do soutěže vyjádřilo jen 11 z nich, z toho 4 z nich již v té době nechodili na led. Nakloněno nám nebylo ani vedení Ústavu tělesné výchovy a sportu ČVUT v Praze především z důvodu ekonomické náročnosti celé akce. I když se první ročník soutěže EUHL rozjel v sezóně 2013/14 za účasti šesti týmů z České republiky a Slovenska, včetně pražského FTVS UK, náš tým ČVUT Praha nakonec do soutěže nevstoupil (viz příloha ad1 na konci celého souboru).

A nevstoupil ani do druhého ročníku hraného v sezóně 2014/15. Při dalších konzultacích zejména s ing. Milošem Fialou z FTVS, zakladatelem soutěže Jaroslavem Strakou, dále s Peterem Spankovičem a Lubošem Sekerášem ze slovenského ústředí EUHL, s našimi hráči hrajícími za klub UK Praha v EUHL jako Pepou Vostrackým a Alešem Příhodou, a samozřejmě s vedením ÚTVS ČVUT, jsme se dozvídali o úrovni celé soutěže, o sledovanosti zápasů na sociálních sítích, o zážitcích z tripů apod. Po počáteční nedůvěře začali i někteří naši hráči z týmu ČVUT zastávat názor, že by si tuto soutěž také chtěli zahrát. Pamatuji si zejména na Rost'u Zilchera, Pepu Vostrackého a Dana Koláře. V mém vědomí však stále převládal pocit, že bychom s naším užším kádrem celou náročnou soutěž neodehráli se vztyčeným hledím, ba i natropili ČVUT i Praze ostudu.

Ve dnech 17. a 18. dubna 2015 jsem pořádal spolu s ing. Jiřím Spilkou další ročník mezinárodního hokejového univerzitního turnaje O pohár rektora ČVUT. Mezi osmičku zúčastněných týmů jsem postavil dvě naše mužstva nazvané ČVUT Praha a Technika Praha. Jako hosty jsem do týmu Techniky již druhým rokem pozval i dva hráče VŠE Praha – Tomáše Hlaváče a Marka Hernu. Vědomí, že jsme schopni postavit s menší výpomocí studentů jiných pražských škol dva týmy, mne vedlo k přesvědčení, že již nejspíše nadešel čas k přihlášení se do EUHL. K tomu však bylo ještě zapotřebí sehnat finanční zabezpečení, vyjasnit otázku trenérů mužstva, když jsem předpokládal, že sám budu vedoucím mužstva a manažerem mužstva v jedné osobě. A pak ještě to nejzákladnější, zapálené kluky se solidním hokejovým umem.

Za název našeho mužstva jsem zvolil „Technika Praha“. Oprášil jsem tak historický název sportovních týmů ČVUT, které tak za časů prvopočátků vysokoškolského sportu v dobách Rakouska – Uherska a První republiky vždy pod touto hlavičkou startovaly proti týmům Karlovy Univerzity, ty s názvem UK Praha. Domníval jsem se, že tento název budou ctít i studenti VŠE Praha (případně ČZU Praha), neboť až do roku 1952 jejich školy (fakulty) spadaly pod ČVUT Praha.

První naše sezóna – rok 2015

V letních měsících roku 2015 jsem oslovil Tomáše Hlaváče z VŠE, jestli by se přidal do našeho rodícího se týmu spolu s několika dobrými chlapci z VŠE. Tomáš souhlasil a slíbil kolem 8 – 12 kvalitních hráčů. Dne 27. 7. jsem oslovil tzv. Výzvou hráče z ČVUT ke vstupu do týmu, který bude hrát EUHL (viz příloha č. 2 na konci textu). Zároveň jsem je vyzval k zastávání různých funkcí v týmu potřebných ke zdárnému fungování. S pomocí ředitele ÚTVS ČVUT doc. Jiřího Drnka se podařilo přesvědčit rektora ČVUT Petra Konvalinku, aby nám poskytl základní finanční zabezpečení. Pan rektor se k tomu odhodlal dne 5. 8. 2015. Den poté jsme spolu s doc. Jiřím Drnkem podepsali potřebnou smlouvu ke vstupu našeho mužstva do EUHL, kterou jsme odeslali do Trenčína, sídla EUHL. Spolu s tím ÚTVS ČVUT zaplatilo potřebnou vstupní finanční částku. Jako domovský stadion jsme si domluvili ZS Slaný a hrací den úterý, abychom spolu s týmem UK Praha vytvořili dvojici, ke které mohou jezdit hostující celky na dvoudenní trip. Koncem srpna také vznikl barevný návrh na naše světlé i tmavé dresy, který vykreslila Martina Mušínská, když převzala logo týmu navržené designéry Studentské unie ČVUT a doplnila nápisem Technika Praha od Honzy Štěpánka.

Na mou výzvu se mi přihlásilo asi 42 hráčů, z nichž jsem zařadil na naši první soupisku povolených 35 hráčů. Byli to 4 brankáři, 11 beků a 20 útočníků, myslím, že z celkového počtu bylo 12 studentů VŠE, jeden z ČZU a 22 z ČVUT. Další naši finanční injekci přislíbila i rektorka VŠE Hana Machková a první náš sponzor ICE Industrial Services, u které za nás loboval náš bývalý hráč a student ing. Tomáš Vránek. Ing. Jiří Spilka získal pro naši činnost další finance ze studentského grantu od Studentské unie ČVUT. Další nezanedbatelnou finanční výpomocí bylo i uhrazení některých autobusů na naše venkovní zápasy ústředím EUHL v Trenčíně.

Vedoucím mužstva a manažerem nově se rodícího týmu jsem se stal já, prvním trenérem ing. Jiří Novák a naším asistentem ing. Jiří Spilka. Za kapitána týmu jsme určili Davida Sema, za asistenta kapitána Víťu Pelce.

Na *první naše utkání v EUHL* jsme vyrazili bez jediného předešlého tréninku do Slaného dne 6. 10. 2015. Naším soupeřem byl vítěz minulých dvou ročníků soutěže, domácí tým UK Praha. Prohráli jsme 6 : 2 (1 : 0, 1 : 0, 4 : 2). Naši první historickou branku v soutěži vstřelil David Vyskočil (Sem, Vostracký) v 50. minutě zápasu, druhou pak Adam Hyršl v 58. minutě. Technika Praha nastoupila v této sestavě: Příhoda (Štěpánek) - Sem, Hupka, Herna, Pelc, Zilcher, Suk - Vostracký, Polák, Vyskočil; Hyršl, Klíma, Žák; Fiala, Hudek, Žilík.

K našemu druhému utkání jsme vyrazili vlastními auty k Akademikům Plzeň. Sestavu jsem, stejně jako v prvním zápase, určil já, zápas odkoučoval opět Jirka Novák. Znovu jsme prohráli, tentokrát 3 : 1 (2 : 0, 0 : 1, 1 : 0), ale v naprosto vyrovnaném utkání, o čemž svědčil i počet střel v náš prospěch 43 : 39. Jediný náš gól vstřelil David Sem ve 32. minutě utkání. Nastoupili jsme v této sestavě (abecedně): Štěpánek – Barták, Fiala, Herna, Hupka, Hyršl, Klíma, Kolář, Kordík, Kratochvíl, Nejd, Němec, Popek, Sem, Teršíp, Vostracký, Zilcher, Žák. Tak jako v našem prvním zápase, i zde jsme ještě hráli ve světlemodrých dresech ČVUT, viz obrázek.

Na náš historicky *první trip* jsme se vydali již s novými dresy s logem Techniky Praha do Polska a Slovenska ve dnech 31. 10. – 1. 11. 2015. Oslabený tým jsem koučoval já, asistentem byl Jirka Spilka. Zápas v Polsku proti Nowemu Targu, se stal historickým, neboť i po prohře v prodloužení 3 : 2 jsme získali náš první bod. Den poté jsme prohráli v Trenčíně 7 : 3, když po první třetině jsme prohrávali již 7 : 0. Při tomto výjezdu jsme poznali všechny klady i zápory tripů, jež nás budou soutěži EUHL nejspíše provázet stále. Na trip se skoro vždy jezdí v oslabeném počtu a oslabené sestavě, neboť ne všichni hráči mají tolik času a srdéčko na pravém místě. Nezapomenutelné zážitky ze třech dnů v novém prostředí však jsou cenou devizou pro každého z nás.

Další zápas v pořadí byl *naším prvním domácím zápasem* hraném ve Slaném. Byl proti slovenskému Diplomats Pressburg a prohráli jsme jej 3 : 4 (0 : 4, 1 : 0, 2 : 0). O průběhu tohoto zápasu svědčí především skóre jednotlivých třetin, také počet střel 24 : 22. Góly dali ve 35. minutě J. Polák (Pálka, Pelc), 48. Fiala (J. Polák, Suk), 50. Žák (Hlaváč). Pod mým vedením do utkání nastoupili: Příhoda, Štěpánek – Zilcher, Pálka, Hupka, Pelc, Suk, Nejdler – Klíma, O. Polák, Vyskočil; Žák, Hlaváč, Hyršl; J. Polák, Fiala, Kolář; Popek, Hudek.

Další historický zápas jsme hráli až přesně za měsíc, dne 16. 12. 2015, tentokrát doma a výjimečně na stadionu HC Hvězda. Bylo to proti plzeňským Akademikům a *urvali jsme první vítězství* v soutěži EUHL skóre 4 : 3. Je skoro příznačné, že před tímto zápasem jsme se vyfotili na klubové foto:

O naše branky se zasloužili: 1. Kolář, 17. Polák J. (Sem, Zilcher), 48. Žák, 51. Zilcher; počet střel: 33:31. Do zápasu jsme nastoupili v této sestavě: Příhoda, Štěpánek – Zilcher, Pálka, Hupka, Herna, Pelc, Kordík – Kolář, Vostracký, Barták, Žák, Hyršl, Polák O., Sem, Fiala, Polák J., Hudek. Poslední zápas v roce 2015 jsme odehráli 22. 12. doma proti UHT Dukes Graz opět vítězně – 8 : 4. Zajímavé bylo, že v obou posledních zápasech při koučování úspěšně pomáhal Tomáš Hlaváč, tehdy zraněný hráč.

První naše sezóna – rok 2016

Po sedmi zápasech jsme měli na začátku roku 2016 celkem 7 bodů, což znamenalo sice na nováčka slušný základ, vůči našim osobním i kolektivním ambicím ovšem „nic moc“. Z posledního místa v soutěži po několika odehraných zápasech jsme se dvěma vítězstvími před Vánoci dostali na tehdejší osmé místo z deseti účinkujících mužstev. V té době jsem v rozhovoru tvrdil toto:

„Zprvu jsme si mysleli, že s naší předpokládanou výkonností bychom mohli hrát poklidný střed tabulky a pokukovat po předních příčkách. K tomu nás vedl i fakt, že v posledních letech mužstvo ČVUT vždy hrálo s mužstvem FTVS UK vyrovnané zápasy. Navíc spojení s VŠE zaručovalo velmi kvalitní posílení. Postupem času jsme však zjišťovali, že výkonnostní úroveň EUHL se od minulých ročníků výrazně zlepšila a nejen české a slovenské týmy mají vysokou výkonnost, ale také Nowy Targ a UHT Graz postavili velmi kvalitní týmy. Většina mužstev si sehnala sponzory, začala kvalitně trénovat a vytvořila pevnou strukturu mužstva. Studenti z těchto týmů ukončili činnost na klubové úrovni a začali trénovat a hrát pouze za svou univerzitu. S prvními našimi výsledky v mistrovských zápasech pak naše sebevědomí mírně klesalo“.

Museli jsme proto udělat nějaké změny. Ze soupisky jsme vyřadili ty kluky, kteří o naše mužstvo nejevili větší zájem. Na jejich místa se nám podařilo získat především 3 hráče, věkem již starší, ovšem svým umem a zkušenostmi k nezaplacení. Do obrany to byl Pavel Dvořák z ČVUT, do útoku pak Martin Dulovec z ČVUT a Tomáš Havel z ČZU. Ti se stali pro jaro 2016 velkými posilami.

Nám (vedoucím) i hráčům se již zajíдалo to časté střídání stráží na pozici trenéra mužstva. V našem případě tedy spíše kouče mužstva, neboť tréninků jsme měli z finančních důvodů i nadále velice poskrovnu, takměř žádné. Nechtěli je však ani ti chlapi, kteří hráli vedle naší soutěže i za své mateřské kluby, a těch byla většina. Nakonec tedy kývl na naléhání vedení i samotných hráčů ing. Jiří Spilka, a stal se tak hlavním trenérem. Asistenta pro domácí zápasy mu dělal ing. Jiří Novák, asistenta pro venkovní zápasy i s vedením a manažerováním mužstva já.

Ani naše finanční situace nebyla růžová. Vysoké náklady domácích zápasů a především zahraničních tripů mne vedli spolu s doc. Drnkem k myšlence, abychom koncem ledna 2016 požádali děkany jednotlivých

fakult ČVUT, aby svým studentům - hokejistům našeho týmu poskytli další sportovní stipendium použitelné pro náklady Techniky Praha na tripech (viz příloha č. 3 na konci souboru).

Výkony mužstva se začaly pozvolna zvedat, i když v prvních dvou zápasech jsme ještě celkem vysoko prohráli s UK Praha (3 : 10) a Kings Bratislava (1 : 4). Pak ale začala divoká jízda, která vedla v konečné tabulce až k posunu na celkové 6. místo v základní části soutěže. Po potěšujících výhrách nad Nowym Targem (5 : 3) a STU Bratislava (dokonce 13 : 1) přišel domácí zápas se silnou a ambiciózní Banskou Bystricí. Ve velmi vyrovnaném zápase, v 50. minutě utkání za stavu 1 : 1, utrpěl hostující hráč menší oděrku. Trenér hostujícího celku si všiml, že na zápase není přítomen zdravotník a na základě svých zkušeností a vlastní logiky odvolal své hráče z ledu. Bylo pro nás těžko „překousnutelné“, že jsme ten zápas nakonec prohráli kontumačně 0 : 5. Na druhou stranu jsme si vyzkoušeli, že hrát zcela vyrovnanou partii se dá i s tak silným celkem. I tyto zkušenosti nás burcovaly k dalšímu týmovému sepětí a stále se lepším výkonům.

Následoval další trip, tentokrát *trojtrip*, bylo to ve dnech 27. až 29. února 2016 v Bratislavě a Banské Bystrici, který také vstoupil do dějin našeho klubu. Nejenže jsme povinně porazili STU Bratislava 4 : 7, ale den poté i velice silné Diplomats Pressburg 7 : 8 v nájездеch. Tento zlomový zápas si můžeme přiblížit více, když naše góly vstřelili 10. Dulovec (Hlaváč), 16. Dulovec (Pelc), 24. Suk (Hyršl, Fiala), 36. Sem (Popek), 38. Pelc (Dulovec), 52. Sem (Popek, Kordík), 55. Hudek (Hupka), „vítězný gól v samostatných nájездеch Vostracký“ a o vítězství se přičinili Příhoda, Cvrček, Hlaváč, Sem, Fiala, Nejd, Herna, Hudek, Kolář, Hyršl, Dulovec, Pálka, Vostracký, Urbánek, Kordík, Popek, Pelc, Suk, Příhoda a Hupka. Všechny indicie vedou k tomu mínění, i přes všechny vědecké fyziologické studie, že o tom srdnatém výkonu se dosti možná rozhodlo „v prodlouženém večeru“ mezi oběma zápasy, kdy jsme všichni navštívili bratislavskou diskotéku zvanou příznačně Alizé a zde definitivně „semkli kolektiv“, jak říkají chlapi. Někteří z nás ve druhém zápase pozorovali i rozhodující kladné taktické momenty a to především clonění před brankářem soupeře v podání Jakuba Hudka a Honzy Fialy.

Fyziologické zákonitosti ovšem vyplávaly na povrch v dalším utkání v Banské Bystrici, den poté. I když ani zde srdéčko nechybělo, nakonec jsme byli až v konci zápasu přemoženi výsledkem 3 : 0. I kapitán týmu David Sem, zkušený bývalý hráč Sparty Praha s příkladnou fyzickou kondicí, dal o přestávce nohy nahoru a nechápal, proč již jeho „nožky“ nemají sílu a nechtějí poslouchat mozkové impulzy.

Výborná úroveň naší hry se projevila i v posledních třech utkáních základní části soutěže. Zprvu jsme na domácím ledě porazili Gladiators Trenčín 9 : 5 a o týden později pak na dalším tripu i domácí Graz (2 : 4) a Kings Bratislava (2 : 4, foto)

Zlepšené výsledky ve druhé části soutěže nás katapultovaly na 6. místo v tabulce a určily nám i soupeře ve čtvrtfinále play – off, 3. tým základní části soutěže – Univerzitu Mateja Bela Banská Bystrica.

Jakožto hůře postavený tým po základní části jsme nejdříve přivítali banskobystrický tým doma a bez skrupulí jej vyřídili 4 : 1. Dvěma góly se tehdy blýskl Petr Urbánek a to z přihrávek Víti Pelce. A pak se naše mužstvo vydalo na slovenskou půdu, jako vždy v menším počtu hráčů. V prvním dramatickém zápase jsme prohráli 7 : 5, když jsme vedli již 0 : 3. Celkem tři hráči docílili 2 kanadských bodů (1 + 1) - David Sem, Martin Žák a Dan Kolář. V dalším dnu jsme byli nuceni hrát rozhodující zápas. V něm se kluci opět, pokolikáté již, zcela vydali ze svých sil a prohráli až v prodloužení 3 : 2, a to 25 vteřin před jeho koncem! V tomto památném utkání, pro nás posledním v našem prvním roce působení v EUHL, vstřelili branky Vojta Urbančík a David Sem (Pálka, Kratochvíl). Je nutno dodat, že v tomto zápase za naše barvy nastoupilo vedle brankáře jen 12 hráčů do pole a to ještě bez jakéhokoliv koučování. Z objektivních pracovních a studijních důvodů museli totiž 4 naši hráči včetně trenéra odjet z Banské Bystrice domů již po prvním prohraném utkání. Je nutno si vyjmenovat všech 13 mohykánů, kteří naše barvy hájili až do posledního dechu. Byli to: Aleš Příhoda, Matěj Suk, Pepa Vostracký, Vojta Urbančík, Rost'a Zilcher, Víťa Pálka, Lukáš Popek, Marek Herna, Jakub Hudek, Dan Kolář, Honza Fiala, Jirka Kratochvíl a kapitán David Sem. Sláva jim!!!

Tím, že jsme ve čtvrtfinále prohráli, obsadili jsme celkově 6. místo, což bylo mezi 10 týmy na nováčka celkem slušné umístění. I když víme, že k postupu do semifinále chybělo tak málo.

Nejlepším hráčem celého ročníku podle kanadského bodování byl kapitán David Sem (19 zápasů - 11 gólů - 8 asistencí = 19 bodů). Další tři hráči získali 14 kanadských bodů: Martin Žák (15 zápasů - 11 gólů - 3 asistence), Petr Urbánek (10 zápasů - 9 gólů - 5 asistencí) a Dan Kolář (18 zápasů - 4 góly - 10 asistencí). Všech dvacet zápasů odehrál jediný hráč - Honza Fiala, David Sem pak odehrál zmíněných 19 zápasů a Jakub Hudek 18 zápasů. Nejtrestanějšími hráči byli: Pepa Vostracký - 64 minut ve vyloučení, Dan Kolář - 50 minut a Honza Fiala - 45 minut.

Pokračovat v EUHL i v příští sezóně? Ano!

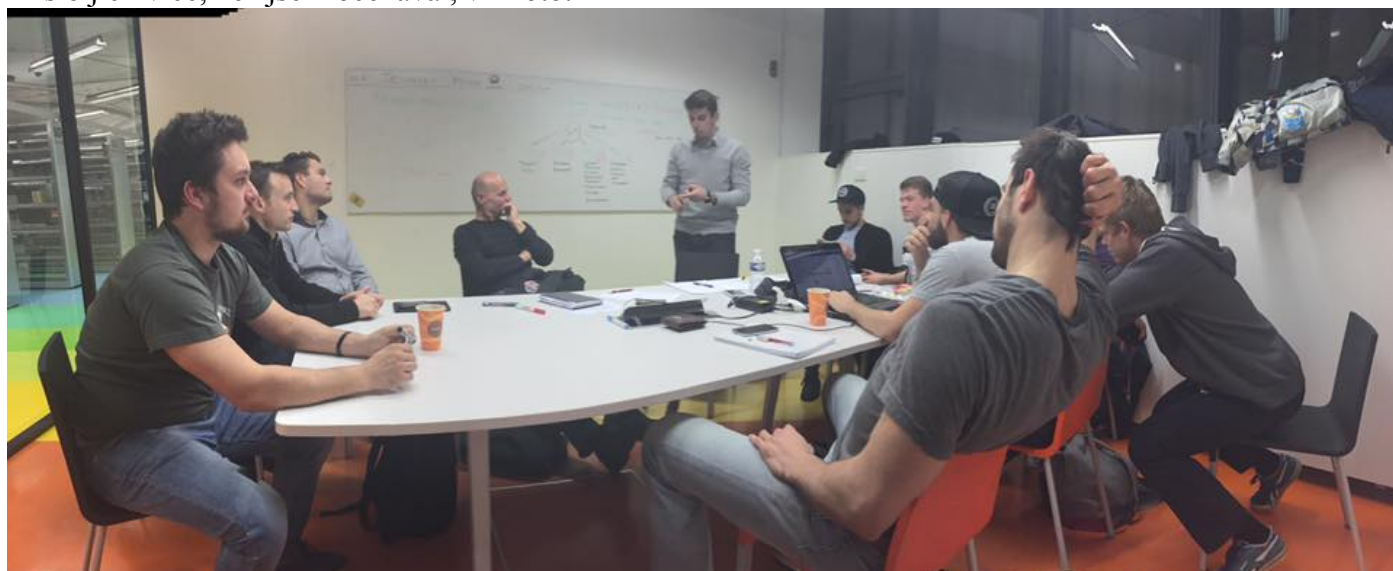
Po několika volnějších a vyčkávacích dnech nám všem zúčastněným rychle vyvstala otázka, jestli chceme pokračovat v EUHL i v příští sezóně. Osobně jsem dlouho nelenil a 21. 4. 2016 všem členům našeho týmu napsal dopis, kde jsem zhodnotil minulý ročník, nastínil změny, které by se musely stát, abych já sám dále pokračoval a vyzval kluky, aby se k naší další účasti vyjádřili (viz příloha č. 4 a č. 5 na konci souboru). Ty

podstatné věci byly: sehnat peníze na činnost v akademických orgánech, sponzory, trenéra, domácí stadión v Praze, stabilní rozhodčí, zdravotníka, šatnu, kustoda, fotografa, manažery a mnoho dalších.

Odepsalo mi 7 chlapců, vlastně za všechny - Dan Kolář, Marek Herna, Tomáš Hlaváč, Pepa Vostracký, Jirka Polák, Lukáš Popek a Vít'a Pelc. Jejich vyjádření bylo vesměs kladné a směřovalo k pokračování v soutěži. Příznačně situaci vystihl Dan Kolář, když napsal: "Dám ruku do ohně, že každý kdo byl v tom jádru týmu, nemůže napsat nic jiného, než že CHCEME POKRAČOVAT".

Nutno podotknout, že již na začátku jsme byli značně znevýhodněni. Nepokračovat dále na postech trenérů se rozhodli ing. Jiří Spilka i ing. Jiří Novák. Základní, prvotní a to nejvíce potřebné - finanční zabezpečení potřebné k otevírání dveří do dalších subjektů, což by měla být injekce od ČVUT, nám také nebylo přislíbeno. Vedení ÚTVS ČVUT se totiž k pokračování účasti Techniky Praha v EUHL vyjádřilo odmítavě s odůvodněním, že v našem případě jde o vynaložení značných finančních prostředků na malý počet studentů. Bohužel, toto stanovisko pak přijal za své i rektor ČVUT Petr Konvalinka a následně zopakoval Aleši Příhodovi a Tomáši Hlaváčovi na jejich schůzce. A následovalo podobně negativní vyjádření i od vedení VŠE.

Úderné jádro týmu se ovšem díky této situaci zdravě naštvalo a začalo namýšlet, jak sehnat sponzory a na jakých pracích by se mohlo podílet. Dá se říci, že kluci si začali v mysli rozdělovat všechny mnou naznačené posty. Vyzval jsem je proto ke schůzce na 27. 4. do Národní technické knihovny v Dejvicích. Přišlo jich více, než jsem očekával, viz foto:

Zde jsem nejdříve zhodnotil sezónu já a to jak naše sportovní výsledky, tak i finanční náklady. Poté si vzal slovo Tomáš Hlaváč a následně Aleš Příhoda. Všem nastínil svou promyšlenou koncepci, jak si rozdělit klíčové funkce spojené s reálnou manažerskou prací. Po bouřlivé a konstruktivní debatě jsme se všichni shodli na následujícím rozdělení prací: já jsem zůstal jako Generální manažer, který koordinuje práci 4 úseků: Sportovního úseku (vedoucí Honza Fiala, asistent Rost'a Zilcher), Finančního úseku (vedoucí Tomáš Hlaváč, asistent Vít'a Pelc), Provozního úseku (vedoucí Aleš Příhoda, asistent Peter Hupka) a PR úseku (vedoucí Marek Herna, asistenti Pepa Vostracký a Dan Kolář). Důležité také bylo, že si chlapci dali sami za úkol, že každý z nich osloví 3 firmy, aby se staly naším sponzorem. Bylo nám všem jasné, že pokud neseženeme peníze od sponzorů, nemůžeme vysokoškolský hokej na této mezinárodní úrovni hrát.

Protože jsem se dozvěděl od Jaroslava Straky (GM EUHL), že v Praze má vzniknout na půdě jedné soukromé VŠ další tým, jednal jsem narychlo s Vojtou Urbančíkem o vstupu dalších studentů ČZU do Techniky Praha. Bylo to již předjednané, neboť jsem lanařil v šatně ČZU již v průběhu Akademického mistrovství ČR na konci března. Od začátku května jsme začali chodit na kondičku pod mým vedením do Sportovního centra FEL ČVUT na Karlovo náměstí. Bývalo nás tak kolem šesti, škoda jen, že ta chuť klukům moc dlouho nevydržela. Prý málo času...

Ani během letních prázdnin kluci nelenili a udělali pěkný kus práce. V květnu založili doménu technikapraha.cz. V červnu především Marek Herna vytvořil prezentaci týmu, která sloužila při získávání sponzorů, navíc se chlapci zúčastnili manifestačního Běhu míru Kladno - Lidice, čímž si získali znovu

sympatie pana rektora ČVUT potřebné i k dalšímu jednání. V červenci Tomáš Hlaváč spolu s Josefem Sarkánym napsali Stanovy spolku Technika Praha a v srpnu Tomáš Hlaváč předložil vzor sponzorské smlouvy pro naše budoucí sponzory a Marek Herna vytvořil návrh na nové dresy Techniky Praha. A hlavní bylo, že skoro všichni opravdu ty firmy obcházeli. Nestal se žádný zázrak v získání nějakého bohatého sponzora, ale přece jen ta základní částka pro chod našeho týmu se začala postupně rýsovat. Kromě několika výjimek se vesměs jednalo o firmy rodinně spřízněné s našimi hráči. Postupně jsme sehnali tyto sponzory a podporovatele: Mbtech – hlavní sponzor (viz snímek),

dále Bandi Vamos – pánské obleky Bandi (obojí sehnal Tomáš Hlaváč); studentský grant ČVUT (Jiří Polák); ICE – industrial services (já); Ligmnet – zpracování kovového odpadu (Aleš Příhoda); Ateliér Vostracký (Pepa Vostracký); podlahy Zilcher (Rost'a Zilcher); Atena – Mach (Pavčina Machová); Massive Blade; Blue Style; Suk – lékárna (Matěj Suk); SU ČVUT; US VŠE; Studentský klub projektového řízení; Invia Ústí nad Labem a Audiovizuální centrum studentů ČVUT.

Sezóna 2016/17

Dá se říci, že společnými silami nového vedení týmu se podařilo vzkřísit činnost Techniky Praha, resp. sehnat finance na její činnost. Proto také druhá schůzka Tomáše Hlaváče a Aleše Příhody s ředitelem ÚTVS ČVUT doc. Drnkem a s panem rektorem ČVUT Petrem Konvalinkou již skončila s určitým úspěchem, když slíbili částečnou pomoc s financováním lední plochy při našich zápasech. Podařilo se také sehnat domovskou arénu pro domácí zápasy v podobě Zimního stadiónu HC Hvězdy na Praze 6 a dvě trojice stabilních kvalitních rozhodčích kolem extraligového rozhodčího Jakuba Frodla. Společnými silami se postupně podařilo sehnat stálého zdravotníka Davida Voříška (student ZZ FBMI), novinářku klubu Petru Pitbauerovou, fotografku Anetu Procházkovou a fyzioterapeutku Pavlinu Machovou, Bibianu Uličnou, Petru Noskovou a Kateřinu Boškovou. Do vedení klubu jako PR specialista byl získán hráč Dominik Tobola.

Kapitolou samou o sobě bylo angažování hlavního trenéra mužstva. Již v létě nejprve Danu Kolářovi kývl bývalý ligový hráč se zahraniční trenérskou zkušeností Jan Benda starší. Ten však těsně před prvním tréninkem zrušil svůj slib z rodinných důvodů. Načež Aleš Příhoda sehnal trenéra z krajského přeboru Miloše Jeništu. Ten však po jednom odehraném utkání také zklamal a do další práce již neměl chuť.

Nejúspěšnějším „hledáčem“ pak byl do třetice Tomáš Hlaváč, který přivedl tehdejšího příbramského trenéra s bohatou extraligovou hráčskou zkušeností Milana Filipiho. Ten byl prvním, který po seznámení se s týmem a hranou soutěží následně neodřekl a zůstal naším trenérem po celou sezónu. Klubové foto pak vypadalo takto:

A jak probíhala celá soutěž?

Do sezóny jsme vyjeli s trocha pozměněným kádrem. Citelnou ztrátou byl odchod Martina Žáka (zahraniční pracovní nabídka) a Vojty Urbančíka (Erasmus ve Finsku). Na jejich místa, dá-li se to tak říci, jsme získali především Dominika Tobolu (junior Vsetína, odehráno 82 zápasů ve II. NL), Petra Ujfalušihho (junior Litvínova, 2 zápasy ve II. NL) a Marka Klementa (junior Ústí, 62 zápasů ve II. NL).

Poprvé Technika vyjela na led až dne 14. září 2016 a to na trénink na HC Hvězda. Tehdy se omluvil zmíněný Jan Benda st. a trénink musel odvést na rychlo získaný trenér Hvězdy, který měl před námi svůj trénink.

První zápas jsme odehráli dne 5. 10. 2016 v Plzni s místními Akademiky. Prohráli jsme 5 : 4 po nájezdech a získali tak první bod v soutěži. Na našich gólech se podíleli: 16. Kratochvíl (Pálka), 18. Urbánek (Kordík), 22. Ujfaluši (Hyršl, Tobola) a 58. Bazgier (Sem, Fiala) a na led jsme vyjeli v této sestavě: Přihoda (Matuna) – Kordík, Kuruc, Pelc, Vostracký, Zilcher, Herna, Pálka, Sem – Bazgier, Dulovec, Hlaváč, Hyršl, Kratochvíl, Popek, Potocký, Tobola, Ujfaluši, Urbánek, Fiala, Kolář. Trenér: Miloš Jeništa.

Na první trip jsme vyjeli hned o víkend, a to do Bratislavy. V prvním zápase jsme „přejeli“ loňské finalisty Kings Bratislava 3 : 4 a den poté pak podlehlí Diplomats Pressburg 4 : 1, když se na našich hráčích projevil již nám známý „úbytek fyzických sil“. Do obou zápasů jsme nastoupili bez trenéra, když na střídačce jsem koučoval já s touto sestavou: Cvrček, Matuna - Pálka, Klement, Pelc, Herna, Sem, Nejdí, Kuruc, Janoušek -

Kratochvíl, Hlaváč, Urbánek - Hyršl, Tobola, Hudek - Fiala, Popek, Bazgier - Polák, Štěpánek, Kopečný. Po třech hostujících zápasech jsme měli 4 body, zajímavé bylo, že v každém zápase vstřelil gól Jirka Kratochvíl.

Po osmi dnech od posledního zápasu jsme vyjeli pod vedením nového trenéra Milana Filipiho na domácí led k zápasu proti nováčkovi soutěže Warriors Prešov. Skončilo to naším vysokým vítězstvím 9 : 2, když vynikli třemi kanadskými body především Petr Ujfaluši a Dominik Tobola (oba 1 + 2).

K „zářným zítřkům“ jsme vyrazili i v dalším utkání na domácím ledě s bratislavskými Diplomaty. Vrátili jsme jim porážku se skórem 5 : 4, když tři kanadské body opět získal Petr Ujfaluši (1 + 2) a dva góly vsítil Martin Dulovec. Sestava se postupně začínala stabilizovat a tehdy jsme nastoupili takto: Příhoda (Bejvl) – Žáček, Zilcher, Herna, Hupka, Sem, Suk, Janoušek, Klement – Dulovec, Ujfaluši, Kratochvíl, Hyršl, Fiala, Tobola, Kolář, Kopečný, Hlaváč, Potocký, Urbánek, Nejd.

Po těchto zápasech jsme všichni očekávali, že vše půjde i nadále jako po másle. Ale jak se někdy stává, opak byl pravdou. Nejdříve jsme ještě čestně prohráli na domácím ledě s UK Praha 1 : 2 a následně, opět na domácím ledě, oplatili prohru ruským hráčům hrajícím v polské Krynici 6 : 5 pp. A poté přišlo to, co nikdo neočekával ani ve snu – série 6 porážek v řadě. Začalo to doma těsně před Vánoci, kdy jsme prohráli s Plzní 2 : 4.

I do roku 2017 jsme vstoupili porážkou, a to na ledě UK Praha ve Slaném 4 : 3. Následovala domácí prohra s Kings 3 : 5 a poté i s Banskou Bystricí 1 : 3. Herní výkon se nezlepšil ani na „slovenském tripu, když v oslabeném počtu 13 jsme byli rozebráni nejdříve v Banské Bystrici 5 : 2 a posléze i s tehdy slabým Trenčínem 4 : 1. Postupně jsme spadli až na 7. místo a série šesti zápasů bez bodu byla alarmující. Abychom se dostali do play off, bylo bezpodmínečně nutné v dalších zápasech bodovat. Tehdy vznikl určitý nesoulad mezi hráči, ba i na manažerských postech. Osobně jsem se pokusil burcovat tým (viz příloha č. 6 na konci souboru).

Naštěstí se týmu podařilo krizi překonat. Ve velice důležitém domácím zápase proti 8. týmu soutěže – Trenčínu, jsme konečně zabrali a urvali 3 body vítězstvím 5 : 3. Zlepšující se formu jsme potvrdili na dalším tripu, když na horké polské půdě v Krynici jsme aspoň bodovali prohrou 5 : 4, pp (zde vynikl Rost'a Zilcher hattrickem) a poté deklasovali stále se lepšící Prešov 0 : 6. Podtrženo a sečteno, po základní části jsme obsadili 6. místo z 9 týmů a postoupili do play off proti třetím plzeňským Akademikům. Jelikož jsme skončili horší než Plzeň, byli jsme nuceni hrát nejdříve venku, pak doma a pokud by byl stav 1 : 1 na zápasy, pak opět venku. A to se přesně stalo.

V prvním zápase play off v Plzni jsme po srdnatém výkonu prohráli 4 : 1. Naši jedinou branku vstřelil ve 21. minutě Rost'a Zilcher (Vostracký). V následujícím domácím zápase jsme prokázali, že naše současná forma není vůbec špatná a Akademiky přesvědčivě vynulovali 4 : 0. Našimi střelci byli: 7. Kratochvíl (Žáček), 20. Popek (Ujfaluši), 29. Kratochvíl (Vostracký, Žáček), 47. Klement (Kratochvíl, Popek) a ve vítězné sestavě nastoupili: Příhoda (Matuna) – Klement, Vostracký, Kuruc, Kordík, Žáček, Pálka, Zilcher – Dulovec, Ujfaluši, Pala – Fiala, Tobola, Kratochvíl – Potocký, Hlaváč, Kolář – Babický, Popek. Tak jak to v play off bývá, byl to boj po fyzické, zdravotní a psychické stránce. Proto jsme také raději využili možnost vzít si sebou ke třetímu rozhodujícímu zápasu druhého hlavního rozhodčího. Ani to nám nakonec nepomohlo a ve vypjaté plzeňské atmosféře jsme nakonec ve třetím a rozhodujícím zápase podlehlí 4 : 3 až po nájezdech, když ještě před druhou přestávkou jsme vedli 1 : 3. Patřilo by se připomenout, že v našem posledním utkání sezóny naše branky vstřelili 10. Zilcher (Dulovec), 39. Zilcher (Ujfaluši), 39. Dulovec (Zilcher) a naši sestavu tvořili: Příhoda – Hupka, Klement, Kordík, Kuruc, Pálka, Vostracký, Zilcher, Žáček – Bazgier, Dulovec, Fiala, Hlaváč, Kolář, Kopečný, Kratochvíl, Potocký, Ujfaluši, trenér Milan Filipi.

Vyhodnocení celé sezóny

Náš tým skončil v konečném hodnocení na 6. místě. Na začátku sezóny jsme měli slibný začátek, pak naprostý propad v podobě 6 porážek za sebou. V konci soutěže jsme sledovali velké zlepšení, které gradovalo na posledním tripu a v zápasech play off proti Plzni, kdy jen pověstné štěstíčko chybělo k postupu do semifinále. Důvodem kritického období byly již kolikrát citované nedostatky našich hráčů, které se staly již každoročním evergreenem. Sem patří neproměňování šancí, časté zbytečné vylučování, výjezd na trip v malém počtu hráčů, „nedostatečná kondice ve druhém utkání na trip“.

Na zlepšeném výkonu měl velkou měrou zásluhu trenér mužstva Milan Filipi. Po rozvolněném začátku, kdy nutně teprve poznával úroveň našich hráčů, se jeho vliv na mužstvo stupňoval. Postupně se mu podařilo vtisknout mužstvu určitý herní systém a ruku v ruce s tím pak stoupala i výkonnost týmu, která gradovala v posledních zápasech.

Nejlepším hráčem podle kanadského bodování byl obránce Rostislav Zilcher (14 zápasů - 7 gólů - 7 asistencí = 14 bodů) těsně sledovaný Petrem Ujfalušim (15 zápasů - 5 gólů - 9 asistencí = 14 bodů). Za nimi pak shodně 11 kanadských bodů vybojovali Oldřich Heža, Dominik Tobola a Jiří Kratochvíl. Nejlepším střelcem týmu byl Jiří Kratochvíl, když vsítil 8 branek, za ním pak 7 gólů vstřelil Rost' a Zilcher a 6 branek pak Martin Dulovec a Oldřich Heža. Nejlepším nahrávačem se stal Petr Ujfalušim s 9 nahrávkami, za ním pak Dominik Tobola s 8 přihrávkami. Všech devatenáct zápasů odehráli pouze dva hráči - Honza Fiala a Tomáš Hlaváč. Pátým nejlepším brankářem základní soutěže EUHL se stal Aleš Příhoda (úsp. 91,2 %). Během vyřazovacích bojů svoji úspěšnost vyšrouboval až na 94,3 %, čímž se stal jedničkou soutěže s průměrem 2,30 branky na zápas. Dominik Cvrček obsadil s úspěšností 88,5 % a průměrem branek 4,07 na zápas slušné 9. místo. Nejtrestanějšími našimi hráči byli: Honza Fiala – 52 minut, Pepa Vostracký – 38 minut, Vít' a Pelc – 31 minut a Martin Dulovec – 18 minut.

V deseti z devatenácti utkání jsme dokázali bodovat. Během základní části do naší branky padlo 58 gólů, sami jsme jich pak nastříleli 57. Poměr během play off se dokonce vyrovnal. Inkasovali jsme po osmi brankách a stejný počet jsme zároveň i vstřelili.

V této sezóně jsme dohromady na cestách ujeli 3 331 kilometrů, což nás přinutilo strávit v součtu 53 hodin v autobuse, tedy něco málo přes dva dny. Společně jsme si pak užili 11 společných obědů, anebo večeří a dohromady strávili sedm nocí mimo naše domovy.

Do letošního výběru EUHL byli svými výkony nominováni čtyři hráči Techniky Praha – její kapitán David Sem, brankářská jednička Aleš Příhoda, útočník Petr Ujfalušim a obránce Rostislav Zilcher.

Dne 20. dubna proběhl v Akademickém klubu VŠE historicky první Galavečer Techniky Praha. Hlavním bodem programu byla rekapitulace a vyhodnocení sezóny pro zástupce univerzit a partnery klubu. Vzácnými hosty byli rektorka VŠE v Praze prof. Hana Machková, ředitel ÚTVS ČVUT doc. Jiří Drnek, ředitel CTVS VŠE Mgr. Tomáš Pachel, zástupci hlavního partnera firmy MBtech Bohemia s. r. o. a dalších partnerských společností. Nejproduktivnějším hráčem Techniky Praha byl vyhlášen Petr Ujfalušim. Cenu mu předala zástupkyně hlavního partnera slečna Šárka Bilíková. Nejlepším nováčkem podle odborné komise se stal Oldřich Heža, kterému cenu předala paní rektorka, prof. Hana Machková. Nejlepším hráčem, jenž svými výkony vynikal nejen v týmu Techniky ale také v rámci celé ligy, se stal Rostislav Zilcher. Cenu obdržel od ředitele ÚTVS ČVUT doc. Jiřího Drnka. Cenu pro nejužitečnějšího a nepostradatelného hráče na ledě i mimo něj dostal Martin Dulovec.

Srovnání dvou sezón našeho účinkování v EUHL

Poslední slovo na galavečeru jsem si vzal já jako zakladatel a garant celého projektu. Kromě jiného jsem se objektivně pokusil srovnat obě sezóny našeho účinkování v EUHL takto:

V prvním roce našeho účinkování v EUHL jsem si velkou většinu celé práce ohledně mužstva zajistil sám. Jednalo se především o zajištění financí, vytvoření loga týmu, navržení designu světlých i tmavých dresů Techniky, naplnění soupisky konkurenceschopnými hráči především z ČVUT a VŠE, nominaci hráčů k zápasům, tvorbu názvu týmu, organizaci domácích zápasů, organizaci výjezdů na tripy. Nutno dodat, že po celý čas mi připadalo, že mám na ČVUT dva úvazky, kromě pedagogické práce na ÚTVS ještě druhý, širší, chod týmu Techniky Praha. Hodně práce odvedl také ing. Jiří Spilka, Ph.D. především na IT poli a jako hlavní trenér v části sezóny a nesmíme zapomenout také na práci ing. Jiřího Nováka, MBA zejména v našich začátcích na pozici hlavního kouče, poté i asistenta trenéra a pisatele vkusných reportáží z domácích zápasů.

Úplně někde jinde jsme byli ohledně organizace týmu ve druhém roce v EUHL. Začala dělba práce. U mužstva jsem již působil jen jako hlavní manažer týmu, vedoucí mužstva a jeho poradce. Jednotlivé konkrétní úkoly rozšířené o mnoho jiných si již jmenovitě rozdělili jednotliví manažeři a další pomocníci tak, jak jsem již uvedl dříve. Oproti roku 2015/16 se práce týmu značně zkvalitnila a to zejména o tyto činnosti: aktivní a úspěšné nacházení nových sponzorů, hudba při domácích zápasech, reportáže ze zápasů, sestřihy ze zápasů, rozhovory, fotoreporty, streamy, přenosy zápasů, reklamní spoty, osobní reklama u vchodu do škol, oficiální webové stránky, facebook, instagram, snapchat, univerzitní akce jako Pražský majáles, charitativní akce – běh do Lidic, angažovanost na chodu Dětského rehabilitačního stacionáře Zvonek na Kladně, zorganizování galavečeru. Stručně řečeno, chod týmu byl všude vidět, slyšet a naše činnost byla velice kladně prezentována i na našich školách. Nutno však sebekriticky přiznat, že očekávaný výkonnostní posun tabulkou vzhůru se nekonal, neboť v obou dvou sezónách jsme skončili na 6. místě a v obou případech hned ve čtvrtfinále, ve třetím rozhodujícím zápase a to jen o jedinou branku. Byly pojmenovány i přetrvávající nedostatky v chodu týmu jako nedostatečná účast hráčů na tripech a na domácích zápasech v době zkouškového období, životospráva na tripech, neexistence domácí šatny, nedostatečný počet tréninků a konstatování, že vlastně není velká snaha o změnu, neboť hráčům to tak víceméně vyhovuje.

Třetí sezóna našeho účinkování v EUHL

Počínaje květnem 2017 začalo naše účinkování v EUHL v další, v pořadí již třetí, sezóně. Chod týmu byl v té době vcelku solidně zabezpečen a tak se již nepřipravovaly tak velké změny jako před rokem. Bylo však zejména nutno přes léto obejít všechny sponzory, připomenout se, zažádat o navýšení a pokud možno oslovit další firmy. To se vcelku zadařilo, když nejvíce práce na tomto poli odvedli: Tomáš Hlaváč (MB *tech*, procenta výtěžku z Hokejové bitvy), Aleš Příhoda (Ligmet, Kooperativa, Atena), Pepa Vostracký (Ateliér Vostracký), Petr Dudák (Agrozet), doc. Jiří Drnek (pan rektor ČVUT), Lukáš Popek (studentský grant ČVUT), Rost' a Zilcher (podlahy Zilcher) a já (ACE, VSK ČVUT, ČAUS). Podařilo se dohodnout bližší propojování našich aktivit s aktivitami Studentské unie ČVUT, když jsme se stali také jejím externím klubem. V rámci spolupráce s HC Hvězda nám byl znovu jako domovský stadión přislíben náš oblíbený stánek na Bořislavce v Praze 6. Navíc jsme na zmíněném stadiónu získali i malou šatnu, což bylo nebetyčným pokrokem v naší činnosti. Možná na oplátku začalo několik našich hráčů hrát i za HC Hvězda v Pražském přeboru. I nadále jsme jeli dále v zaběhnutých kolejích, co se týče počtu tréninků. Během první poloviny září proběhly celkem 4 tréninky, které byly současně pojaty i jako try – outy, tj. mohli se zde předvést noví hráči usilující o nominaci do našeho týmu. Odehráli jsme také tři přátelské zápasy, proti HC Černošice, HC Hvězda a Academics Plzeň.

Největší novinkou na začátku sezóny se stalo přejmenování týmu Technika Praha na Engineers Prague. Již na Galavečeru Techniky v dubnu téhož roku vyslovila paní rektorka VŠE názor, že se jí název Technika Praha úplně nelíbí, neboť v něm nejsou začleněni studenti VŠE. Tehdy pan docent Drnek namítl, že jediné, co by spojovalo naše dvě školy, je termín „inženýr“. A když koncem září bylo podepsáno panem rektorem ČZU Jiřím Balíkem memorandum o vzájemné spolupráci našeho klubu a ČZU, bylo víceméně rozhodnuto. Studenty ČVUT, VŠE i ČZU doopravdy nejvíce spojuje získaný titul „inženýr“. Podle paní rektorky VŠE se pak v anglické verzi náš klub může jmenovat Engineers Prague, čímž by se navíc naše školy mohly prezentovat i za hranicemi naší republiky a přilákat tak i studenty na Erasmus studia. A tak bylo učiněno (viz prezentace klubu ve stánku ČVUT na studentském veletrhu v Kanadě (Montreal a Toronto).

Všechny změny na poli IT technologií pak provedli naši „Ajtáci“ – Marek Klement a Marek Herna. Krokem vpřed bylo i získání autobusu ČZU pro účely našich tripů.

Vedení klubu a zejména sportovnímu manažerovi našeho týmu Janu Fialovi se podařilo na začátku září přilákat několik nových chlapců, z nichž někteří se postupem času vypracovali do základní sestavy. Jmenovat bych mohl zejména brankáře Michala Konečného (junior HC Prešov), obránce Jana Sekeru (dorostenec Sparty), Petra Janásku (junior Motoru České Budějovice, 4 zápasy ve II. NL), Lukáše Uřeše (HC Černošice) a útočníky Martina Sudu (junior Slavie), Jiřího Vebera (junior Kladna, 33 zápasů ve II. NL), Petra Dudáka (junior Hradce Králové, 8 zápasů ve II. NL), Petra Zdvořáčka (dorostenec Ústí nad Labem) a Olexandera Polyanychku (dorostenec Letňan). Těžko se však zcelovaly odchody několika zkušených hráčů, kteří patřili k oporám týmu v prvních dvou letech účinkování Techniky Praha. Mezi ně se zařadili především: Vítězslav Pelc, Peter Hupka, Vít a Pálka, Matěj Suk, Dominik Tobola, Petr Urbánek, Toni Babický, Jakub Hudek, Jiří Polák a Ondřej Polák.

Výsledky třetí sezóny – 2017/18

A tak jsme do nové sezóny vyjeli v nových dresech s novým názvem klubu na prsou, v částečně obměněné sestavě a se stejným vedením mužstva. Po rozpačitém začátku, který je možno svést na postupné sehrávání týmu (domácí prohra s nováčkem soutěže Masaryk Brno 1 : 3 a prohra v prodloužení v Budapešti 3 : 2) jsme se rozehráli k velice slibným výkonům. Nejdříve jsme vyhráli na ledě prešovských Unipo Warriors 1 : 4 (foto z cesty)

když se blýskl dvěma góly náš nováček v týmu Martin Suda. Potom jsme na domácím ledě přivítali loňského vítěze EUHL – mužstvo UK Praha. Po velice důrazném začátku z naší strany, v I. třetině již 3 : 0 pro nás, jsme nakonec ve velice vyrovnaném zápase podleli až v prodloužení 3 : 4. A tím jsme odstartovali solidní jízdu! Nejdříve jsme doma přivítali nováčka soutěže Cavaliers Brno a bez potíží ho přehráli s výsledkem 5 : 1. V dalším utkání, opět na domácím ledě, jsme přivítali polskou Krynici se známými ruskými hráči a jejich trenérem. Tohoto vždy velice silného soupeře jsme nakonec deklasovali až 7 : 2, když se nadmíru dařilo 1. útočné formaci ve složení Martin Dulovec (2 + 2), Petr Ujfaluši (2 + 0) a Jiří Kratochvíl (0 + 4). Že tento výsledek nebyl ničím výjimečným Engineers potvrdili i v dalším domácím zápase s bratislavskými Diplomaty, třetím týmem tabulky. Po odehraných 60 minutách hry ovšem na ukazateli svítilo skóre 10 : 1, čímž nespíše tento zápas můžeme považovat jako za doposud nejvydařenější v naší historii. A znovu se dařilo především dvěma prvními útoky, když v kanadské bodování vynikli především Petr Ujfaluši (2 + 2), Adam Hyršl (2 + 2) a Olda Heža (1 + 2). Stojí za to si připomenout vítěznou sestavu: Cvrček (Konečný) - Sem, Vostracký, Klement, Herna, Janásek, Žáček, Oravec, Sekera - Dulovec, Ujfaluši, Kratochvíl, Heža, Hyršl, Suda, Veber, Zdvořáček, Kopečný, Polyanychka, Fiala, Potocký. A aby toho nebylo málo, dalšího bratislavského soupeře Kings jsme znovu na domácím ledě zničili poměrem branek 5 : 1. Znamenalo to již čtvrtou výhru v řadě a tím pádem i posun na celkové 4. místo v tabulce mezi 13 týmy a také nejlepší umístění našeho týmu v jeho historii. Potěšil nás také zejména fakt, že když to zrovna „nelepi“ prvnímu a druhému útoku, vzala to do svých rukou 4. útočná formace a soupeře z Bratislavy „si povodila“ doslova sama. Petr Zdvořáček nashromáždil do kanadského bodování 2 + 2, Dan Kolář 2 + 1 a Petr Dudák 0 + 1 bodů. Potěšil nás také další fakt, že v dosavadní tabulce byl náš tým nejlepší v počtu obdržených branek, kterých měl na svém kontě jen 16 z osmi odehraných zápasů. Průměr obdržených gólů 2 na zápas byl vizitkou jak naší obrany, tak také našich brankářů. Nepřekvapoval nás fakt, že dlouhodobě se pohyboval na předních místech mezi brankáři celé EUHL Aleš Příhoda, ale tehdejší první místo Dominika Cvrčka v procentuální úspěšnosti bylo milým překvapením a zároveň odměnou za jeho neutuchající tréninkovou píli. Chvály však již bylo poměrně dost, přišly i horší zápasy. V následujícím utkání v Plzni jsme prohráli v nastavení 3 : 2. I toto utkání však pro nás bylo něčím výjimečným. Našemu týmu se podařilo něco, co nebývá v hokejových luzích viditelné každý den. Náš trenér Milan Filipi se

odhodlal za nepříznivého stavu 2 : 0 k odvolání brankáře v 57. minutě hry a jeho odvaha podpořená nadměrným úsilím našich přesilovkových formací vedla k úspěchu, když do konce třetiny se nám podařilo vyrovnat na 2 : 2. Urvaný bod nám pomohl k posunu na další historickou metu, a to na obsazení 3. místa v tabulce. Škoda jen, že v dalším domácím zápase jsme pak podlehlí druhému týmu tabulky Banské Bystrici 4 : 6.

Kalendářní rok 2017 jsme ještě završili úspěšným tripem několik dnů před Štědrým dnem. Nejdříve jsme usměrnili snaživé Gladiátory v Trenčíně vítězstvím 1 : 5, kde šlapal celý tým a viditelnějšími oporami tehdy byli Honza Fiala (1 + 1), Petr Dudák (1 + 1), Dan Kolář (1 + 1), David Sem (0 + 2) a Marek Klement (0 + 2). Den poté jsme v Uničově porazili domácí Olomouc až v prodloužení 4 : 5, když po úmorném cestování „nejvíce fyzických sil a umu“ do utkání byli schopni vložit Martin Vacek (2 + 0), Adam Hyršl (1 + 1) a Olda Heža (1 + 1). Podtrženo a sečteno, na Vánoce 2017 jsme zaujímali v tabulce EUHL krásné 4. místo ze 13 týmů. Dlužno podotknout, že v nastoleném systému jsme měli přece jen určitou výhodu v tom, že se silnějšími celky jsme většinou hráli na domácím ledě a se slabšími celky pak venku. Našimi výsledky jsme se dostali do silnější skupiny o 6 celcích, kde nám systém soutěže velel odehrát s každým soupeřem ještě jedno utkání tak, abychom s každým soupeřem hráli jednou doma a jednou venku. Tímto pravidlem jsme tedy byli po právu nuceni většinou vyjet za soupeřem.

Ještě než jsme nadstavbu rozehráli, výběr hráčů EUHL včetně našeho brankáře Aleše Příhody odehrál přátelské zápasy proti výběru americké univerzitní soutěže ACHA a proti výběru ruské univerzitní ligy. Naše mužstvo dostalo tu čest zahrát si přátelské utkání proti americkému soupeři na domácím ledě. Byli jsme tentokrát úspěšnější než výběr EUHL a Američany porazili 5 : 4, když čtyři branky nastříleli naši obránci Marek Herna, Petr Janásek a Marek Klement a bodově pak vyšli nejlépe Marek Herna (2 + 1), Martin Suda (1 + 2) a Adam Hyršl (0 + 3).

Po měsíční pauze zaviněné především zkouškovým obdobím jsme k prvnímu mistrovskému zápasu vyjeli do Brna proti „Masaryčce“. Bylo to „ještě horší, než jsme očekávali“ a odjeli jsme domů po výprasku 5 : 1. Následoval trip na Slovensko. V prvním zápase jsme znovu jednoznačně „přemohli“ bratislavské Kingy 1 : 5 (Rost'a Zilcher 0 + 3 a David Sem 0 + 2), abychom další den, nejspíše „fyzicky zmoženi“, obdrželi nadílku od Banské Bystrice 7 : 2. V nepřesvědčivých výkonech jsme pokračovali i po 14 dnech v dalším zápase v bratislavské Petržalce proti domácím Diplomátům a prohráli 4 : 1. Opustit 6. příčku tabulky jsme mohli v jediném domácím nadstavbovém zápase, v pražském derby proti UK. To se sice nepodařilo, když jsme prohráli 7 : 9, ale to byl jediný menší škraloup tohoto utkání, kde herně a bodově vynikli Martin Dulovec (0 + 4), Marek Herna (2 + 0), Martin Vacek (2 + 0), Martin Suda (1 + 1) a Jirka Veber (1 + 1). Všechno ostatní bylo ódou na samotný hokej a vynikající organizační prezentací celého našeho týmu, obzvláště však našich manažerů - Aleše Příhody, Tomáše Hlaváče, Marka Herny, Marka Klementa a komentátora Vojtěcha Bazgiera. Před očima paní rektorky VŠE Hany Machkové, pana rektora ČZU Petra Skleničky, pana rektora UK Tomáše Zimy a po dlouhé době vyprodané hokejové haly HC Hvězda jsme byli svědky v úvodu brilantně zazpívané české hymny v podání studentky ČVUT Markéty Polové a následného útočného hokeje, kterým se prezentovali nejlepší pražští vysokoškolští hokejisté. Vyprodané bouřlivé hlediště o počtu 698 přihlížejících bylo hnacím motorem na útočnou hru obou celků. Výsledek nám také určil soupeře do 1. kola play off a to opět UK Praha, přesně tedy 6. týmu soutěže 3. týmu tabulky.

První utkání jsme podle regulí hráli doma my, tedy na HC Hvězda. Do ochozů sice již nepřišlo tolik diváků jako v minulém týdnu, ale i číslo 423 je velice dobrou vyzitkou především manažerského týmu Engineers. Také gólová žeň se nekonala, což bylo zapříčiněno bravurním výkonem obou brankářů, jak Aleše Příhody v domácí brance, tak také Zbyňka Kardy (pro zajímavost také studenta ČVUT) na druhé straně. Výsledkově se to pro domácí tým nevyvíjelo úplně optimisticky, když po I. třetině jsme prohrávali již 0 : 2 a po dvou třetinách se skóre neměnilo. Závěrečný tlak Engineers však opět přinesl ovoce, když nejdříve dotlačil do branky soupeře puk Martin Suda s přispěním Adama Hyršla a poté 4 sekundy před koncem zápasu při naší power play vyrovnal Petr Ujfaluši po spolupráci s Martinem Dulovcem a Martinem Vackem. Bohužel, tak

jako již proti UK Praha poněkolkráté, jsme v prodloužení při hře 3 na 3 hráče obdrželi gól a celý zápas tak prohráli 2 : 3.

Pět dnů poté jsme s “nožem na krku” nastoupili proti stejnému soupeři již potřetí za sebou, tentokrát jako hosté. Utkání se vyvíjelo v podobném duchu jako to předchozí. Prohrávali jsme postupně 2 : 0 a 3 : 1 a těsně před koncem, přesně v 58. a 59. minutě, jsme zápas stihli ještě vyrovnat. V prodloužení jsme “nepřekročili svůj stín” a opět inkasovali gól, tentokrát až v 69. minutě. V tomto utkání nás opět podržel brankář Aleš Příhoda, střelecky se v něm dařilo Jiřímu Kratochvílovi (2 + 0), tah na bránu projevil Vojta Urbančík (0 + 2) a značnou nedisciplinovanost prokázal opět Pepa Vostracký (tři dvouminutové tresty). Celkem 375 diváků mohlo vidět i úpornou bitku mezi hráčem UK Bartošem a naším Tomášem Hlaváčem. Bylo by slušností si připomenout sestavu z posledního utkání sezóny:

Příhoda (Cvrček) – Sem, Zilcher, Ureš, Žáček, Herna, Vostracký, Janásek – Vacek, Urbančík, Dulovec, Hlaváč, Popek, Ujfaluši, Suda, Zdvořáček, Kratochvíl, Heža, Hyršl, Fiala.

Nic však naplat, i přes gradující a tím uspokojivý výkon našeho mužstva a úspěchy na manažerském poli nám tímto sezóna skončila. Škoda, měli jsme jistojistě našlápnuto k vyšším příčkám. A nakonec foto týmu:

Nejproduktivnějším hráčem podle kanadského bodování se stal Martin Suda (14 zápasů - 11 gólů - 4 asistence = 15 bodů) těsně sledovaný Adamem Hyršlem (18 zápasů - 5 gólů - 9 asistencí = 14 bodů). Za nimi na 3. místě se umístil Petr Ujfaluši se 12 kanadskými body (10, 9, 3). Nejlepším střelcem týmu byl Martin Suda, když vsítil 11 branek, za ním pak 9 gólů vstřelil Petr Ujfaluši a 5 brankami soupeře zatížili shodně Adam Hyršl, Oldřich Heža a Martin Vacek. Nejlepším nahrávačem se stal David Sem s 10 nahrávkami, za ním pak Adam Hyršl s 9 přihrávkami a Martin Dulovec s Jirkou Kratochvílem s 8 “přihrami”. Všech devatenáct zápasů odehráli pouze dva hráči - Míra Žáček a Marek Klement. Pouze jedenkrát chyběli Adam Hyršl, Marek Herna, Pepa Vostracký a Petr Janásek. Šestým nejlepším brankářem základní soutěže EUHL se stal Dominik Cvrček (průměr 3,10 branek na zápas; úsp. 89,8 %). Během

vyřazovacích bojů svoji formu povrdil i Aleš Příhoda s průměrem 3,19 gólů na zápas a zároveň i s 91,8 % úspěšností, čímž obsadil 5. příčku. Našimi nejtrestanějšími hráči se stali: Pepa Vostracký – 65 minut, David Sem – 56 minut, Petr Janásek - 41 minut a Lukáš Popěk se 37 minutami trestů.

Dne 20. dubna na ledě HC Hvězda proběhl první ročník přátelského turnaje Engineers Cup za účasti mužstev našich sponzorů MBtech Bohemia, ICE Industrial Services a domácích Engineers Prague. Nehrálo se na ostří nože a tak se zrodilo překvapení, když turnaj ovládli hráči ICE v čele s bývalými studenty - hokejisty ČVUT bratry Vránkovými a Pavlem Dvořákem. Na druhém místě skončil tým MBtech doplněný některými hráči Engineers a na třetím místě domácí Engineers Prague. Vytvořená přátelská atmosféra byla poděkováním sponzorům za jejich celoroční přízeň. Zdá se, že turnaj může mít v sobě potenciál na příští rozšíření týmů.

Slavnostní zakončení celé sezóny pojímané jako Galavečer Engineers Prague proběhlo, tak jako v loňském roce, ve slavnostně vyzdobeném Akademickém klubu VŠE. Zúčastnili se ho hráči Engineers se svými partnerkami a známými, vážení hosté - rektorka VŠE prof. Hana Machková, ředitel ÚTVS ČVUT doc. Jiří Drnek, prezident Studentské Unie ČVUT Jozef Šebák a zástupci partnerů klubu - slečna Šárka Bilíková (MBtech) a pan J. Mach (Athena). Nejdříve finanční manažer a viceprezident klubu Tomáš Hlaváč zhodnotil nejen výkony na ledě, ale i marketingové a PR záležitosti, nezapomněl ani na naši chvályhodnou charitativní angažovanost. Posléze provozní manažer a prezident klubu Aleš Příhoda vyhlásil největší osobnosti týmu, kterými se stali Martin Suda (nejproduktivnější hráč), Adam Hyršl (nejlepší hráč), Petr Janásek (nejlepší nováček), David Sem (nejužitečnější hráč) a Míra Žáček (sympaťák týmu). Ve svém závěrečném projevu jsem pak poděkoval manažerům klubu, sponzorům a akademickým představitelům našich univerzit za jejich tak potřebnou podporu naší činnosti. Na závěr jsem pak porovnal činnost celého klubu v minulé a letošní sezóně a našel mnoho vylepšení. Mezi ty nejviditelnější patřilo oficiální začlenění hráčů ČZU do našich řad, jízdy autobusem ČZU na tripky, přejmenování klubu z Techniky Praha na Engineers Prague, výstavní poslední utkání základní části soutěže na našem ledě proti UK Praha, celkové 6. místo v EUHL mezi 13 zúčastněnými týmy, vyrovnaný rozpočet, získání malé domácí šatny na stadiónu HC Hvězda a výroba vkusných triček a mikin.

Prameny

1. Vlastní pozorování
2. Vypravování hráčů týmu
3. Webové stránky EUHL

4. Webové stránky Techniky Praha a Engineers Prague

5. Články o našich utkáních od Jiřího Nováka, Marka Herny, Petry Pitbauerové a Barbory Pospíšilové

Přílohy

Ad1)- můj email Jaroslavu Strakovi (zakladateli EUHL) ze dne 8. 10. 2013

Ahoj Jardo!

Píše se mi to velice nesnadně!!!

Ale bohužel musím vyjádřit, že letos ještě do konceptu EUHL nevstoupíme.

Důvodů je několik, vím, je to slovíčkaření, ale přesto:

- nemám jistotu, že bychom sehnali peníze na naše tréninky;
- chlapi, kteří se mi ze 170 obeslaných mailů přihlásili, jsou nyní jen hokejisty s nejistou výkonností, je jich jen 11 (z toho jen 1 brankář) a z těch 11 přihlášených ještě 4 vůbec nechodí na led;
- dělali bychom Praze a ČVUT jen ostudu;
- kluci z University Karlovy (viz dále) a z České zemědělské univerzity mi nebyli po telefonátech s vedoucími těchto hokejových družstev přislíbeni...

Je mi to líto, ale tak je to.

Zdraví

Zdeněk Valjent

Ad2) Výzva k hráčům ČVUT ze dne 27. 7. 2015

Ahoj kluci!

I když je nyní volnější hokejové období, (sláva těm, kteří dřou na letní přípravě), chtěl bych Vám oznámit, že podstupujeme všechny kroky, které by nás dovedly k účasti v EUHL (viz: <http://www.euhl.eu/>).

Dopředu si však uvědomuji, že účast v EUHL bude nesmírně náročná jak pro mne, celý tvořící se realizační tým, tak také pro vás – samotné hráče. Zejména tím myslím časové vytížení, které přinese zejména dojíždění k zápasům do zahraničí, a to nejen na Slovensko.

Jestliže účasti opravdu docílíme, pak si také uvědomuji, že nejspíše nebudeme okupovat první příčky soutěže, ale půjde nám spíše o účast a poznání specifických podmínek, zažít takovou přípravu na možné další ročníky s pošilháváním po špičce soutěže.

Vím také, že nás není dost, když nemůžeme do mužstva zařadit naše hráče z II. NL. Platí pravidlo pro hráče, že mohou být na soupisce jen hráči z KP a 5 juniorů ze středních škol. Proto si budeme muset vypomoci i hráči z jiných VŠ, ne však UK Praha. Nemusíme se nad tím moc durdit, když budeme hrát pod hlavičkou Technika Praha či ČVUT. V historii VŠ v Praze totiž až do roku 1952 byly současné VŠE i ČZU fakultami na ČVUT Praha.

Moje představa je taková, že na poznávací trénink někdy koncem září budou pozváni naši hráči z ČVUT, pak také dobří hráči hrající KP z VŠE i ČZU. Na soupisce může být 35 hráčů a všichni jsou zcela potřební, neboť ne vždy budou moci všichni hrát a vyjet do zahraničí. Je nutno se o to častokrát podělit, jak mluví zkušenosti hráčů i vedení UK Praha. To, že by měli hrát ti s nejlepší současnou formou toho času, k tomu asi nelze nic podotknout.

Kde a kdy budeme hrát, jestli budeme trénovat, to je stále ve hvězdách. Nemá cenu to nyní zajišťovat, když ještě nejsme do soutěže přijati. Pak to bude ráz na ráz.

Při organizaci našeho hraní se nabízí několik funkcí. Čekají na některé z Vás. Např. mne nyní napadá: vést webové stránky mužstva, koordinace se Studentskou unií ČVUT, novinář, fotoreportér, kustod, spolupráce se zimmními stadióny, propagace v médiích, v televizi, na facebooku, spolupráce s juniorskými kluby, hledání sponzorů, hledání dalších kluků do našeho mužstva.

V realizačním týmu budou nejspíše za vašeho přispění působit po mém boku ještě trenéři Ing. Jiří Novák, MBA a Ing. Jiří Spilka, Ph.D. a možná i další naši bývalí hokejisti.

Posílám Vám i soubory, které mi ze Slovenska přišly, abyste věděli, do čeho jdeme. Vypadá to moc složitě, ale UK Praha to také již 2 x podepsala, a nebylo to ve skutečnosti tak složité.

Kluci, čekám na Vaše zprávy a podobná vyjádření jako: „Jdu do toho“; „nabízím svou spolupráci na pozici ...“, „navrhoval bych při tvorbě mužstva nezapomenout na hráče jménem ..., studenta ... univerzity a hráče klubu ... hrajícího na pozici ...

Anebo také čekám na vaše vyjádření: „kašlu Vám na to“. To je pro mne (a platí to vždy i mezi chlapy a samozřejmě i mezi lidmi s vysokoškolským vzděláním) vždy lepší, než schovat hlavu do písku.

Zdraví

Zdeněk Valjent

Ad3) Dopis hráčům ze dne 4. 2. 2016

Ahoj borci - studenti ČVUT hrající v mužstvu Techniky Praha!

Asi tušíte, že náklady mužstva Technika Praha jsou značně vysoké. Pro příklad: každé domácí utkání ve Slaném koštuje kolem 12 800 Kč, na Hvězdě pak ještě o 1 000 Kč více, trip Nowy Targ, Trenčín stál 46 000 Kč. A tak abychom zabezpečili peníze na bezproblémové pokrytí celé soutěže, mimo jiné ještě na dva zahraniční tripy, rozhodli jsme se s vedením UTVS (ředitel doc. Drnek) požádat vaše příslušné děkany jednotlivých fakult na každého z vás o sportovní stipendium. Každý z Vás pak tuto částku převede na číslo bankovního účtu VSK Elektro ČVUT Praha.

Děkuji za pochopení této situace a za rychlé vyřízení záležitosti

Zdeněk Valjent

Ad4) Moje oslovení hráčů po skončení první sezóny ze dne 21. 4. 2016

Pokračování mužstva Techniky Praha v EUHL?

Ahoj kluci!

Sezóna pro mužstvo Techniky Praha skončila a pomalu se bude uvažovat o tom, co dál. Jestli do EUHL vstoupit v příštím roce znovu, nebo letošní ročník brát jen jakousi zkoušku a poznatek a činnost tím ukončit. Proto bych chtěl znát v první řadě Váš názor, jakožto hráčů, kteří celou tu anabázi se mnou a mými kolegy z vedení prožili. Původně jsem si začal tvořit pro tento účel jakýsi dotazník, ale posléze jej zavrhl a zvolil volnější přístup.

Píšu tento vzkaz Vám všem, i když vím, že někteří z Vás byli jen na soupisce, někteří si zahráli pár zápasů a další tvořili údernou osu týmu.

Napište mi Vy, co máte něco na srdci, ať již kladného nebo záporného, a chcete mi to sdělit. Mně osobně se naše působení v EUHL vcelku líbilo. Na nováčka jsme zanechali v celé soutěži velice slušný dojem a dovolím si tvrdit, že při troše lepších podmínkách bychom do celé soutěže vnesli ještě nejedno další překvapení. Nakonec to vlastně skončilo přesně tak, jak jsem si to na začátku, při vstupu do EUHL, představoval, i když za daleko kvalitnějších herních podmínek.

Kdybych však tuto práci já osobně chtěl dělat znovu, tak jen při zlepšení určitých ukazovatelů. Ty jdou z větší části mimo Vás a záleží spíše na vedení UTVS či na mne samém, co vyběhám, zajistím a dokážu zabezpečit. V mnoha z nich však byste i Vy mohli být nápomocni, třeba ve shánění sponzorů či při zajišťování chodu celého týmu.

Dvě věci se mi však při našem účinkování dosti nelíbily. Byl to zejména přístup některých z Vás k zápasům a pak vaše charakteristické chování na tripech. Kdybychom totiž nic v těchto směrech nezlepšili,

opět dojde k té situaci, že budeme hrát nějaký domácí zápas v počtu 12, i když budeme mít na soupisce 35 hráčů a to proti hostujícímu slovenskému soupeři, který má na soupisce 24 hráčů a 21 z toho jich přijede → jak rozdílný to přístup! Při dalším výjezdu na trip již nás nikdo nebude chtít ubytovat, neboť na koleji v Banské Bystrici, ani v Kongresovém centru v Bratislavě nás již fakt nechtějí ani vidět. A nic levnějšího již v okolí není. Leda že byste si připlatili za lepší hotel?

A ti z Vás, kteří si udělají čas mi něco napsat, by se možná mohli zaměřit na tato témata: -další setrvání v EUHL; - účast na zápasech; - přizpůsobení svých zkoušek termínům zápasů; - chování na tripech; - nutnost mít tréninky; - kdo na místo trenéra (Jirka Spilka již nechce); - jak naložit s postem kustoda (pití, nošení dresů), - pozice PR managera; - pozice fotografa; - jak letní příprava; - jaké sponzory zkusit oslovit; - tipy na posily do týmu; - a mnoho dalších.

Moje stanovisko v hrubých bodech si můžete přečíst v příloze.

V Praze dne 21. 4. 2016

Zdeněk Valjent

Na vědomí: Doc. Jiří Drnek

Ad5) Moje stanovisko “Proč znovu (ne)vystoupím do kolotoče EUHL”

1. Dal jsem si za úkol zkusit jednu sezónu v EUHL s mužstvem Technika Praha a poznat vše kolem toho – to jsem podle mého splnil.
2. Když dostanu na pracovišti za úkol vést mužstvo EUHL i v příštím roce, samozřejmě to udělám, je to moje povinnost a od toho jsem zde.
3. Avšak jsou tu věci, které by se měly zlepšit či alespoň stojí za úvahu. Pak by se mi to dělalo daleko lépe a s větším potěšením:

- málo peněz oproti slovenským univerzitám a Plzni; mít 400 000 Kč je minimum; lépe 600 000; výborné milion; Kings Bratislava mají 2,7 milionu (a to jsme je porazili);
- náš amatérismus – děláme to skoro na kolena oproti dalším týmům, play off bez našich rozhodčích – to rozhodlo o výsledku play off, kluci neuvolnění ze školy, jelo jich málo ven, problematické zkouškové období;
- jsme bez tréninků, chceme či nechceme je mít?
- problematické slovenské týmy – Trenčín rozhodčí, BB zdravotník, hudba,
- rozhodčí na Slovensku;
- shánění rozhodčích na domácí utkání;
- shánění zdravotníků na domácí utkání;
- kluci a škola;
- kluci a chuť hrát;
- kluci a jejich povinnost hrát za svůj domovský tým;
- vzalo mi to veškerý volný čas v době od září do března, tj. 8 měsíců;
- 21 zápasů; 10 domácích = 10 půldnů práce; tripy – 3 x celé 2 – 4 dny; nespočítatelný počet času a mailů každodenně = odhaduji to na poloviční pracovní úvazek či až další úvazek po dobu 7 měsíců (tak to mají na Slovensku);
- já pracuji v týmu i jako kustod?;
- chování kluků na tripech – v autobuse; při noclehu – již nás nikde nechtějí ubytovat – BA, BB;
- proč Peter Spankovič chtěl prověřovat 3 naše kluky?

Co změnit:

- vymezit nějak tuto mou práci na UTVS ČVUT, zohlednit můj pracovní čas
- pan rektor – průvodní list hráčům?;

- chování kluků – podpis;
- zdravotník – Voříšek (student ZZ FBMI),
- rozhodčí – jak? – komise rozhodčích; kolega Dan Hynek
- HC Hvězda – udělat si šatnu?
- kluci z ČZU;
- kustod – puky, pití, dresy;

V Praze dne 16. 4. 2016 Zdeněk Valjent

Ad 6) Burcování týmu z doby výkonnostní krize - 23.2.2017

Ahoj borci, moji bratři v triku!

Poslední prohrané zápasy mne trochu vyvedly z omylu a zároveň dovedly k tvrdému prozření. Co se to děje? V naší šatně a také na střídačce zaznamenávám určité osobní spory, trapné invektivy, které k ničemu, jak je vidět na našich výsledcích, nevedou! Dost již s nimi, jste natolik inteligentní, abyste se tomu již dále vyvarovali!

Kde je to charakteristické nadšení, které bylo všude cítit při letošním počátečním budování mužstva a tím také v prvních zápasech, většinou podle toho vítězných? Kde se to vytratilo? Dedukuji dokonce nezájem jednotlivců hrát za Techniku zápas, vyjet na trip. „Opory“ se nehlásí na trip? Vím, každému do toho může někdy něco objektivního vlézt, jsme všichni jenom lidé. Je ale zajímavé, že některým se to nestane skoro nikdy. To chceme všechno to, co jsme vybudovali, jen tak naší laxností hodit za hlavu? Již si nevážíme těch, co vyběhali peníze na naši činnost a strávili nekonečné množství hodin při budování mužstva? To si snad nezasluhují!

Jsem rád, že když nejedou „opory“, na papíře tzv. „rozdíloví hráči“, budou se je snažit nahradit další chlapci. Jsem ze srdce rád, že je máme a můžeme se na ně spolehnout. Díky kluci!

Tak dost našemu propadu do druhé poloviny tabulky. Chybí nám sehrát 5 zápasů a ještě není nic ztraceno. Musíme se ale semknout a vybojovat ještě nějaké body. Zlepšená hra podložená větším zanícením, přesnějším plněním trenérovky taktiky a větším zájmem o mužstvo, by bylo dobrým základem pro radostnější výsledky v play - off.

Zdeněk Valjent

Ad 7) Lehké provolání k hráčům – 24.11.2017

Ahoj bratři v triku – všichni hokejisté a činovníci Engineers Prague!

Ve středu jsme to do třetího týmu tabulky EUHL pěkně nasypali! Gratuluji!!!

Konečně se začíná projevovat naše práce ve všech sférách činnosti oddílu – při celkovém výběru hráčů do oddílu, při nominaci aktuálně nejlepších hráčů na jednotlivá utkání, s pocitem domácího stadiónu a zejména s trenérskou činností Milana.

Není ovšem všechno zlato, co se třpytí!

Většina z Vás si vůbec neumí představit, co ten chod týmu obnáší, co jen úsilí stojí zařadit všechny věci kolem jednoho domácího zápasu, kolem tripu, co práce stojí sehnat peníze, abyste se mohli na tripu najít, nepřispívat na dopravu apod.

Všichni víme, že většinu těchto věcí zařizuje pár kluků z vedení a to samozřejmě zadarmo. A i oni chodí do školy, do práce, a chtějí žít i dalším běžným životem. Proto potřebují při své činnosti pomoci. Například ve středu se stalo, že Aleš byl na většinu věcí kolem utkání naprosto sám. Pokud by mu chvilkově nepomohli Filip Kuruc a Marek Kordík, neměli bychom hymnu, hudbu, onlajny a další přídatné věci a celý zápas by tak byl trochu navenek trapný.

Proto na Vás kluci apeluji, přijďte při našich domácích utkáních pomoci, když zrovna nejste v základní sestavě z důvodu kratší ztráty formy. Myslím, že by to mělo být naprostou samozřejmostí pro zraněné hráče jindy základní sestavy. Jinak by to značilo, že si mnozí z Vás jen snaží uhrát své kanadské body a nejsou schopni táhnout s celým kolektivem za jeden provaz. Vždyť přeci nás všechny musí uspokojit, když se zápas odehraje bez organizačních potíží a ještě třeba s přesvědčivým výsledkem.

Myslím si, že každý z Vás by měl pomáhat týmu po všech stránkách, jak je v jeho silách, ať už na ledě, tak i mimo něj.

Když se to tak podaří, věřme, že naše výsledky celého semknutého kolektivu budou na ledě v budoucnu ještě zářnější.

Zdeněk Valjent